

учасието ни въ чуждите пазари, ще се съгласимъ, че това участие наистина става често, но представянето е било въ много случаи незадоволително. Това не ще рече, че не сѫ правени усилия, но единствено, че изразходваните срѣдства сѫ оскѫдни и то въ ущърбъ на едно много по-цѣлостно и по-представително излагане на българските износни стоки. Нѣма никакво съмнение, че това се създава отъ официалните мѣста и че се прави усилие да се постигне повече, като се отстрани постепенно убеждението, че похарчените пари за реклама сѫ загубени и като се събуди по-голѣмъ интересъ у износителите, за да изпращатъ по-грижливо и повече отъ своите мостири. Факторътъ-реклама, на който следва да се препише едно неизмѣримо влияние, следва да бѫде наложенъ съ създаване на убеждението, че най-бедната страна, трѣбва да харчи най-много въ това отношение.

Независимо отъ това, пропагандата трѣбва значително да се разшири при настѫпването на нормални условия. Освенъ писмената реклама, като анонси и др., необходимо е да се използватъ и нѣкои други срѣдства, като киното, реклами магазини въ странство, свѣтлинни реклами и пр.

Едно много важно срѣдство за поощрение на нашия износъ, което се прилага отъ години насамъ въ скандинавските страни и въ нѣкои континентални държави, е пропагандирането на ролята на износа между производителното население вѫтре въ страната. Това би могло да се постигне, като въ производителните центрове, отъ страна на официални органи или напримѣръ отъ селските кметове и отъ други официални лица се държатъ сказки и беседи за ползата отъ износа или се използува за сѫщата цель метода на писмената пропаганда въ списания, вестници, радиосказки и др. Тази пропаганда има вече другъ характеръ. Тя е „просвѣтна пропаганда“ за нашия износъ. Тази пропаганда трѣбва да засѣгне и единъ другъ елементъ: необходимо е да се създаде единъ вкусъ къмъ изящно представяне на нашите стоки въ чужбина (опаковка и др.).

На единъ отъ най-деликатните въпроси на нашата експортна политика е необходимо да се даде справедлива